

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8410

гр. София, 10.11.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в закрито заседание на 10.11.2020 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **2980** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156-161 ДОПК.

Образувано е по жалба на Е. Н. П., от [населено място], [улица], ет.6, ап.18, срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221018002489-091-001 от 07.10.2019 г. на органи по приходите при ТД на НАП [населено място], потвърден с решение № 58 от 13.01.2020 г. на директора на ДОДОП – С..

Постъпила е молба от 09.10.2020 г. от ответника директор на Дирекция „ОДОП“ С. с искане за отвод на съдията-докладчик на основание чл.22, ал.1, т.6 ГПК. Като фактическо обстоятелство се сочи съвместната работа на съдията-докладчик със съпруга на жалбоподателката съдия Л. П. в периода 2004 г. – 2007 г. в Административно отделение на Софийски градски съд, както и от самото създаване на Административен съд С. град, считано от 01.03.2007 г. Създадените по този повод, според молителя, „трайни и важни за живота, професионалното и лично развитие връзки, повлияли върху възприемането на събитията, свързани с живота и ситуациите на хората, с които е работено съвместно“. От друга страна, в ревизионното производство на съпрузите били установени идентични обстоятелства, което обективно налагало вземането на отношение по факти, касаещи съпруга съдия Л. П.. Допълнителен аргумент в подкрепа на искането се прави от изявленията на жалбоподателката в о.с.з. на 30.09.2020 г., когато тя поставила акцент върху служебното положение на съпруга си. Изложеното пораждало основателни съмнения в запазване на пълното безпристрастие на съдията-докладчик по смисъла на чл.22, ал.1, т.6 ГПК при разглеждането и решаването на настоящия спор.

В становище по искането за отвод от 02.11.2020 г. жалбоподателката Е. П. счита същото за неоснователно. Като причина за споменаването на съпруга си в о.с.з. на 30.09.2020 г. сочи начислените и на двамата идентични разходи за екскурзии в чужбина (до С. П.). Подробно излага очакванията си към съдебния състав, значителна част от които съдът възприема като доказателствени искания, въз основа на които и на

основание чл.171, ал.2 АПК следва да допусне изслушване на съдебно-счетоводна експертиза. Относими към искането за отвод са изразените в становището очаквания на жалбоподателката за справедлив съдебен процес за установяване на обективната истина и спазване на закона. Според нея, евентуален отвод би се възприел като поддаване на натиска на една от страните в процеса и абкидиране от отговорност, което от своя страна рушало доверието в независимостта на съдебната система.

Административен съд София град, I-во отделение, 69-състав, след като обсъди твърденията и доводите на страните, намира следното от фактическа и правна страна:

I. Относно искането на ответника за отвод:

Ответникът мотивира искането си с нормата на чл.22, ал.1, т.6 ГПК, според която не може да участва като съдия по делото лице, относно което съществуват други обстоятелства, които пораждат основателно съмнение в неговото безпристрастие. Разпоредбата урежда процедурно средство за спазване на основните принципи на функциониране на съдебната власт – като независима по смисъла на чл.117, ал.2 от Конституцията на РБ и безпристрастна (чл.4 от Закона за съдебната власт).

Правото на справедлив процес по чл.6, пар.1 от ЕКПЧ изисква делата да бъдат разглеждани от независим и безпристрастен съд, създаден в съответствие със закона. Независимостта на съдебната власт е тясно свързана с разделението на властите (чл.1а, ал.2 от ЗСВ) и се тълкува основно като независимост от изпълнителната власт. Член на съдебен състав, който има връзка със страна по делото, вероятно ще е в нарушение и на двете изисквания (стр.531 на „Право на ЕКПЧ“, изд. „С.“, 2015 г.). Нарушение на двете изисквания има не само, ако е налице доказателство за действителна зависимост или пристрастност (субективен критерий), но и ако фактите водат до „основателно съмнение“, че изискването не е изпълнено (обективен критерий). „Безпристрастност“ означава липса на предубеждение или пристрастие. За да бъде изпълнено изискването, съдът трябва да отговаря, както на субективния, така и на обективния критерий (стр.537 на същото издание). Като „функционално или лично“ пристрастие са разглеждани случаи на „йерархични или други връзка с друг участник в производството“ или „лично поведение на съдията“. Обективният критерий е сравним с английската правна доктрина: „Правосъдието не само трябва да се раздава, необходимо е също така да се вижда, как то се раздава“. В тази връзка ЕСПЧ подчертава важността на „външните прояви“ – става въпрос за доверието, което съдилищата в едно демократично общество трябва да вдъхват в обществото. При прилагане на обективния критерий мнението на страна по делото, която твърди пристрастие, е „важно, но не и рашаващо“. От съществено значение е, дали съмнението относно безпристрастността може да бъде доказано обективно.

Според правната теория, съдията е безпристрастен, когато остава чужд на всякакви съображения, които противоречат на обективната истина и на волята на закона, т.е. когато се ръководи само от изискванията на принципите за дирене на истината и законността (стр.114 на „Българско гражданско процесуално право“, автор проф. д-р Ж. С., изд. „Наука и изкуство“, 1988 г.).

В съдебната практика относно визираното основание за отвод, напр. Решение № 13212 ОТ 06.12.2016 г. по адм. д. № 9076/2015 Г., V отд. на ВАС, се откриват мотиви относно липсата на пристрастие: „Съдиите от настоящият съдебен състав считат, че са напълно лично безпристрастни към спора по делото, а от обективна гледна точка не се намират в никаква реална зависимост от страните по спора, която да породи разумно съмнение за безпристрастността им“. В идентичен смисъл е решение № 720 от

16.01.2020 г. по адм. д. № 221/2019 г., V отд. на ВАС: „Преценката за наличието на основанията по чл. 22, ал. 1, т. 6 от ГПК е лична поради многообразието на хипотезите, при които съществуват други обстоятелства, пораждащи основателно съмнение в непристрастността на съда. Съдията, който е разгледал спора също очевидно е счел, че е напълно лично непристрастен към спора по делото, а от обективна гледна точка няма никакви данни той да се намира в никаква реална зависимост от страните или предмета на спора, която да породи разумно съмнение за непристрастността му“. Според определение № 1904 от 13.02.2018 г. по адм. д. № 1373/2018 г., VI отд. на ВАС: „Основанията за отвод са строго лични и са гаранция за непристрастността на съдията /чл. 4 ЗСВ/“.

Съдията-докладчик на АССГ, I-во отделение, 69-и състав, не може да отрече обективните факти, че в периода от м.декември 2004 г. до м.февруари 2006 г. е заемала магистратска длъжност в СГС, Административно отделение, където е работил и съдия Л. П., както и, че след 01.03.2007 г. до м.януари 2012 г. са работили съвместно в АССГ. Оттогава до момента на разпределяне на настоящето дело не съществува твърдяната от ответника „лична и професионална връзка“, която да „влие върху възприемането на събитията“. Възрастта и продължителността на магистратския стаж на съдията-докладчик (публични данни за които се съдържат на сайта на ВСС), отнесени към периода на съвместната служебна дейност със съдия Л. П., изключват създаването на твърдяните от ответника "важни за живота, професионалното и лично развитие и израстване“ връзки, включително предвид коренно различното им кариерно развитие след 2012 г.

Същевременно, съдията-докладчик не познава лично жалбоподателката. Личното й качество на съпруга на съдия Л. П. не може по никакъв начин да повлияе на личната му непристрастност и професионална възможност да разгледа и реши настоящия казус съобразно обективната истина и волята на закона, т.е. като се ръководи само от изискванията на принципите за дирене на истината и законността. В тази връзка следва да се съобрази, че административният съд е първа и единствена инстанция по събиране на доказателства в съдебния административен процес, което поставя на първо място неговата роля за осигуряване на равнопоставеност и състезателност между страните при попълване на делото с относим доказателствен материал. Последна инстанция по приложение на правото е Върховният административен съд.

По изложените съображения, съдът уверява насрещните страни по делото в светлината на изведения по-горе субективен елемент на понятието за непристрастност в практиката на ЕСПЧ, че е професионално убеден и ангажиран да разгледа настоящия спор съобразно задълженията си по чл.117, ал.2 от Конституцията на РБ, чл.1а, ал.2 и чл.4 ЗСВ, като им осигури откритост, достъпност и прозрачност на действията си съобразно чл.5, ал.2 от ЗСВ, справедлив и публичен процес в разумен срок съгласно чл.7, ал.1 ЗСВ и равенство при приложението на закона по смисъла на чл.8, ал.1 от ЗСВ. В изложението смисъл, у съдията-докладчик липсва субективно предубеждение или пристрастие в полза на някоя от страните в процеса.

От гледна точка на обективния елемент, съдът намира, че превес следва да се даде на най-близкия по време период от 8 години, преди разпределяне на настоящия спор на съдия Милена Славейкова, в който не съществуват никакви лични и служебни връзки с председателя на ВКС. Необходимостта от вземане на становище по общи за съпрузите елементи в паралелните им ревизионни производства, не е по-различна от всеки друг данъчен казус по ЗДДФЛ, решен от настоящия съдебен състав. Същият е

професионално способен да отграничи личните, неюридически аргументи на жалбоподателката, които същата излага в качеството си на журналист, неюрист, от твърденията ѝ, относими към разкриване на обективната истина по юридическия спор. Пример за това са исканията, формулирани в становището от 02.11.2020 г., по което съдът намира за необходимо да допусне изслушване на ССЕ.

Установяването на релевантните по спора обстоятелства от безпристрастен експерт по смисъла на чл.196, ал.1 ГПК, също би допринесло за безпристрастното разглеждане на спора от гледна точка на това да се издири обективната истина за спорните обстоятелства и да се приложи правилно закона към тях.

В заключение, относно визирания обективен елемент от понятието за безпристрастност съдът уверява насрещните страни, че не съществува каквото и да било „функционално или лично пристрастие“, „йерархична или друг вид връзка с участниците в производството“, навеждащи на пристрастие или предубеждение в полза на някоя от страните.

Тук е мястото да се посочи, макар да не го взема предвид при постановяване на определението си по чл.22, ал.2 ГПК, че ответникът е некоректен при изпълнение на процедурата по чл.23, ал.1 ГПК, която изисква страната да поиска отстраняване в заседанието, след като е възникнало или е станало известно основанието за отстраняване. Делото е разпределено на настоящия съдия-докладчик по реда на чл.157 АПК на 04.06.2020 г., когато е насрочено за разглеждането му в открито съдебно заседание. Последното обстоятелство е показателно, че при проверката на допустимостта и редовността на жалбата по чл.158 и чл.159 АПК, съдията-докладчик е съобразил личната си убеденост в липсата на пристрастие в полза на някоя от страните. Същевременно, искането за отвод е постъпило след провеждане на три открити съдебни заседания, макар в две от тях да не е даден ход на делото поради нередовно призоваване на жалбоподателката. Във всички тях е присъствал процесуален представител на ответника, за когото не съществува процесуална пречка да постави процедурния въпрос по чл.22, ал.1, т.6 ГПК. Това е сторено, едва след насрочване на делото в открито съдебно заседание с разпределение на доказателствената тежест между страните, провеждане на открито съдебно заседание на 30.09.2020 г. и предоставяне на възможност на страните за доказателствени искания. Във връзка с това съдът следва да укаже на страните да се отграничат от неюридическата страна на спора и с поведението си да не стават причина за неговото необосновано забавяне във времето.

II. На стр.3 и 4 от становището си от 02.11.2020 г. жалбоподателката формулира искания към съда за: установяване произхода на разполагаемите средства, начално салдо за всеки от ревизираните периоди, доказани разходи за пътувания, внесени данъци по ЗДФЛ и по ЗКПО и ЗДС от [фирма], относно размера на неразпределената печалба от [фирма] към 01.01.2012 г., на натрупана печалба на [фирма] към 31.05.2006 г., относно основанието на паричните преводи между личната ѝ сметка и сметката на [фирма], какъв е размерът и начина на изплащане на трудово и авторско възнаграждения.

Предвид съдебната практика по дела по ЗДФЛ, процесуалната възможност на страните да изразят становище по спорните въпроси в хода на съдебния процес и конкретно, предвид изложените от ответника съмнения в безпристрастността на съдебния състав, съдът намира, че по наведените от жалбоподателката въпроси в становището от 02.11.2020 г. и допълнително постановени от съда следва служебно на

основание чл.171, ал.2 АПК, да допусне изслушване на съдебно-счетоводна експертиза.

По изложените съображения съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника директор на Дирекция „ОДОП“ С. за отвод на съдията-докладчик на основание чл.22, ал.1, т.6 ГПК, формулирано в молба от 09.10.2020 г.

ДОПУСКА на основание чл.171, ал.2 АПК съдебно-счетоводна експертиза, която след преглед на документите по делото, на движението на банковите сметки на жалбоподателката и на [фирма] и на [фирма], както и преглед в счетоводствата на [фирма] и на [фирма], да отговори на следните задачи:

1. Какъв е размерът на началното салдо към 01.01.2012 г., респ. към началото на всяка от ревизираните години, като съобрази размера на трудовите и авторски възнаграждения на жалбоподателката, както и данни за изплатени суми от [фирма] и [фирма];
2. Налице ли са за ревизираните периоди банкови преводи или тегления „на каса“ от сметки на [фирма] и на [фирма] от жалбоподателката и на какво основание;
3. Въз основа на какви документи са уредени отношенията във връзка с промяна на собствеността на [фирма] и какви суми е получила жалбоподателката в тази връзка;
4. Каква е практиката на дружеството [фирма] по предоставяне и връщане на служебни аванси и дали същата е в съответствие със Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти;
5. Разпределяна ли е печалба или дивиденди от двете дружества в полза на жалбоподателката за ревизираните години, кога и в какъв размер; налице ли са първични счетоводни документи за това; има ли неразпределена печалба от [фирма] към 01.01.2012 г. и в какъв размер, както и натрупана печалба на [фирма] към 31.05.2006 г. и в какъв размер; кога, по какъв начин и на какво основание последните са преведени в полза на жалбоподателката;
6. Заплатен ли е данък по чл.38, ал.1, т.2 ЗДДФЛ върху изплатената на 06.03.2012 г. от [фирма] сума в размер на 15 135.72 лв., вкл. декларирана ли е по реда на чл.73, ал.1 ЗДДФЛ; заплатен ли е данък по чл.38, ал.1, т.2 ЗДДФЛ върху изплатени през ревизираните години дивиденди от [фирма], вкл. декларирането им по реда на чл.73, ал.1 ЗДДФЛ;
7. Налице ли са данни за взети решения по чл.137, ал.1, т.3 от Търговския закон относно приемане на годишния отчет и баланса, разпределяне на печалбата и за нейното изплащане от дружествата [фирма] и [фирма] за всяка от ревизираните години;
8. Потвърждават ли се банковите преводи, посочени на стр.29 до 39 от РД и какво е вписаното в тях основание за превода; налице ли са счетоводни данни при [фирма] относно основанието за извършени преводи към Е. П. и с какви средства са охранвани банковите сметки на [фирма] за ревизираните периоди; налице ли са първични счетоводни документи за извършените плащания от банкови сметки на [фирма] към банкови сметки на жалбоподателката;
9. В резултат на констатациите по т.1-7 от заключението да състави паричен поток, при необходимост в различни варианти, като в първи вариант от тях следва логиката

на РА, във втори вариант да вземе предвид следните суми: превод от [фирма] на 06.03.2012 г. с доказано основание, декларирани от лицето суми за пътувания в чужбина, разходи за издръжка и живот по данни на НСИ и съобразяване в получавана наследствена пенсия от И. И. Г. и в трети вариант – да съобрази обстоятелствата по вариант две, както и липса на недеklarирани доходи от [фирма] за спорните ревизирани периоди.

ОПРЕДЕЛЯ първоначален депозит в размер на 700 лв., вносими от жалбоподателката по сметка на АССГ в 7-дневен срок от съобщението.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ ще бъде определено след заплащане на депозита и евентуално поставяне на допълнителни въпроси от страните.

ПРЕДОСТАВЯ ВЪЗМОЖНОСТ на страните в 7-дневен срок от връчването на препис от настоящето определение да формулират допълнителни задачи към ССЕ, като в случай на съобразяването им със служебно формулираната от съда задача, **ИМ УКАЗВА**, че делото ще бъде отсрочено предвид техническата липса на възможност за представяне на заключение в срока по чл.199 ГПК до откритото съдебно заседание на 25.11.2020 г.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на ответника препис от становището на жалбоподателката от 02.11.2020 г.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: